

Jan Trzeciakowski

Gołdap. Stanowisko IC

Informator Archeologiczny : badania 5, 48-49

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zbadano fragment osady z zachowaną warstwą kulturową i niewielkimi jamami, które dostarczyły ułamków ceramiki związanej raczej z wczesną fazą kultury Łużyckiej /w przybliżeniu III-IV okresy epoki brązu/. Pod warstwą pochodzącą z epoki brązu występował poziom, w którym znajdowano liczne wióry, odłupki i odpadki oraz nieliczne narzędzia krzemienne z młodziej epoki kamienia. Znalezione też kilka fragmentów neolitycznej ceramiki o niezbyt jasnej przynależności kulturowej. Na stanowisku odkryte też dwa skupienia spalonych kości, niestety pozbawione wyposażenia.

DYTMARÓW, pow. Prudnik

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadziła mgr Małgorzata Dutkiewicz.
Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań.
Cmentarsko ciałopalne kultury Łużyckiej
z IV - V okresu epoki brązu.

Wykopiska miały charakter ratowniczy. W wykopie o powierzchni około 30 m² odsłonięto i zabezpieczono 10 grobów ciałopalnych, w tym 6 popielnicowych i 4 jamowe. Pochówki te zalegały na głębokości około 60 cm. Większość była silnie zniszczona. Materiał ceramiczny bardzo ubogi, formami nawiązujący do odkrytego na tymże stanowisku w 1967 roku. W jednym grobie jamowym znaleziono fragment paciorka szklanego, a w dwu innych wystąpiły ułamki przedmiotów brązowych.

GOGÓLKOWO, pow. Żnin
Stanowisko 1/A

patrz neolit

GOLDAP
Stanowisko IC

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku i Instytut Historii Kultury Materialnej PAN

Badania prowadził mgr Jan Trzeciakowski. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Stanowisko na terasie zalewowej. Wczesna epoka brązu /?/

Stanowisko odkryte w toku wstępnych badań wykopaliskowych stanowisk epoki kamienia. Znajduje się ono na prawym brzegu rzeki Goldapy, tuż przy jej wyjściu z Jeziora Goldap, w odległości kilkumastu metrów od jej koryta i około 1,3 m nad lustre jej wody. Zabytki występują w poziomie próchnicznym gleby piaszczystej, przykrytej wars-

twą mady i wykształconej w stropie pokładu piasków drobnych akumulacji rzecznej. W tym samym horyzoncie profilu pionowego, tzn. najliczniej w dolnej części próchnicy i w obrębie zarysowującego się w planie poziomym jednego skupienia występował materiał ceramiczny, duża ilość gładzików i fragmentów skał krystalicznych, noszących w wielu wypadkach ślady wygładzenia oraz stosunkowo liczne wyroby krzemienne. Tych ostatnich wydobyte 290 sztuk z powierzchni 8 m², w tym 9 rdzeni, / z których dwa są łuszczeniwo/, 2 łuszczeniuki, 9 drapaczy, 2 przesekawaco starannie opracowane i jeden nóż półtylcowy; pozostałe to odłupki i wióry ze śladami obróbki, półsurowiec marszędziowy oraz różne drobne odpadki produkcji krzemiennej. Wszystkie formy marszędziowo krzemienne mają swe analogie w znanych z epoki mesolitu. Jednocześnie brak zupełnie form krzemiennych typowe neolitycznych oraz znanych z wczesnej epoki brązu. Jest wielce prawdopodobne, że inwentarz krzemieny i ceramiczny należą do jednego zespołu kulturowego.

Wydobyty dotychczas materiał ceramiczny składa się w większości ze skorup jednego nacynia masowego ozdobionego listwą poniżej szyjki i zawierającego dużą domieszkę tłuczonego piaskowca w glinie.

Stanowisko jest wyjątkowym smaleziskiem, a jego dalsze badania mogą mieć doniosłe znaczenie dla genezy kultur wczesnobrązowych na Pojezierzu Mazurskim.

GLINIANY, pow. Wołów
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr T. Kaletyn i mgr K. Maksymowicz. Finansował WKZ i PPRN w Wołowie.

Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu oraz okresu halstackiego C.

Ratowniczymi pracami wykopaliskowymi objęto powierzchnię 4,5 ara. Zbadano 45 grobów /numery od 144 do 189/; poważnie zniszczonych.

Część grobów była nakryta i obstawiona kamieniami. Zalegały one na głębokości od 0,25 m do 1 m. Inwentarz stanowiły przede wszystkim wyroby ceramiczne w liczbie od 1 do 19.

Prace badawcze będą kontynuowane w przyszłym sezonie wykopaliskowym.